

ת"פ 813/07/15 - מדינת ישראל נגד ח'דר סרי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 813-07-15 מדינת ישראל נ' סרי

לפני המאשימה
כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרשר

נגד הנאשמים
ח'דר סרי
ע"י ב"כ עו"ד אשכנזי

גזר דין

ביום 26.1.16 הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון דיוני בכתב אישום מתוקן, והורשע בעבירה של תקיפה חובלנית של בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. התקבלו בעניינו של הנאשם שלושה תסקירים, האחרון שבהם מיום 30.3.17, וכן נמצא הנאשם מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות.

מעשי הנאשם:

1. הנאשם ואשתו הנפגעת, שגילה כיום 25 שנה, חיו יחד בדירת מגוריהם עם ילדיהם מנישואים קודמים.
2. ביום 12.2.15 בשעת בוקר, על רקע ויכוח ביניהם, תקף הנאשם את הנפגעת והכה בראשה ובפניה באמצעות טלפון נייד שאחז בידו, וגרם לה כך חבלה מדממת בראשה וחבלה של-ממש בעפעף עינה הימנית [תצלומים תע/1].

נסיבות המעשה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. עבירות התקיפה, ובוודאי תקיפה חובלנית, מגנות על הערך המרכזי של שלמות הגוף והבריאות. ערך זה הינו מהחשובים במארג הערכים החברתי ומיותר להרחיב על כך. לעבירות התקיפה הנוגעות לתחום הזוג והמשפחה משמעות מיוחדת, המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתירה של עבירות אלו. הטעמים להחמרה הינם הפרת האמון הבסיסי הנלווה לתקיפה בתוך מערכת המבוססת על אמון זה, קשיי החשיפה והמצב הקשה-במיוחד בו נמצא נפגע, הקרוע בין האלימות שמופעלת נגדו לבין הרצון לגונן על המערכת הזוגית או המשפחתית שהוא חולק עם התוקף. בנוסף, מלמד הניסיון המצטבר כי הנזק הנפשי הפוטנציאלי הנלווה לעבירות מסוג זה הינו חמור במיוחד.

2. המניע שביסוד מעשי הנאשם, לדעת שירות המבחן בתסקיריו המפורטים, הוא תפיסת עולם פטריארכלית נוקשה, שהובילה את הנאשם לניסיון להשלת רצונו ודעתו באליומות. הנאשם פגע באופן משמעותי וחמור בערכים המוגנים בעבירות, והתוצאה נראית היטב בלוחות התצלומים [תע/1]. הנזק הקונקרטי מתגלם כמובן בחבלות ובדימום, הגם שלא היוו סכנה לחיי הנפגעת ואינם מתמידים [תע/2], אך הנזק הפוטנציאלי חמור פי-כמה. בנוסף ניתן להעריך במידת ודאות גדולה, שהנפגעת נפגעה גם בנפשה, שכן תחושות של כאב, פחד והשפלה נלוות ברגיל למעשי אלימות במשפחה. אף פגיעות נפשיות אלו לא הותירו חותם לאורך זמן, כשכיום אין כל קשר בין הנאשם לנפגעת.

3. עוד יש לתת את הדעת לדברי הנפגעת - שהתגרשה מהנאשם זה מכבר - לפיהם היה זה מקרה יחיד של אלימות מצד הנאשם כלפיה: אין ענייננו במעשה שנעשה כחלק מהטלת אימה ואלימות נמשכים (והשוו רע"פ 3463/15 קוטוב נ' מ.י. (2015)).

4. כללן של נסיבות, וכן מדיניות הענישה הנהוגה, יובילו לקביעת מתחם עונשי הולם בין ארבעה חודשי מאסר, שניתן לרצותם גם בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר, לעניין העונש העיקרי.

חריגה ממתחם העונש ההולם, מטעמי שיקום:

1. הנאשם יליד 1977, כבן 41 כיום, נשוי בשלישית ואב לשני בניו מנישואים קודמים, תאומים כבני שמונה שנים. הנאשם נטול הרשעות קודמות, ומאז תום לימודיו עבד בתחום של עיבוד שיש - תחילה בעסק המשפחתי וכיום בעסק עצמאי. מצבו הרפואי של הנאשם אינו שפיר, הוא סובל ממחלות שונות, ואף נמצא זכאי לקצבת נכות של 30% [נע/1].

2. הנאשם ומשפחתו עתידים להינזק מעונש שימנע מהנאשם לעבוד ולהתפרנס.

3. לזכות הנאשם יש לזקוף נסיבות כבדות משקל:

א. הודיית הנאשם, שחסכה את עדותה של הנפגעת, והיתה אות חיצונית לנטילת האחריות (תחילה, אמנם, מסוייגת);

ב. אורח חייו התקין-ככלל של הנאשם, כאיש עמל ומשפחה;

ג. היעדרו של רישום פלילי;

ד. מצב רפואי מסובך, שמקשה על הנאשם;

ה. חלוף הזמן, שנוצל היטב לתהליך טיפולי יעיל;

ו. מאמצי שיקום;

4. שירות המבחן אינו מתעלם מהקושי שבשינוי עמדותיו הפטריארכליות המושרשות של הנאשם, אך מציין את התקדמותו בטיפול הנמשך זמן ארוך, ואת התגייסותו להמשך הטיפול במסגרת צו מבחן. סימן מובהק להפנמת

הערכים והכלים שרכש הנאשם במהלך הטיפול, נמצא ביכולתו של הנאשם לנהל את הקונפליקט עם הנפגעת ללא אלימות, עד לגירושיהם.

5. השירות חושש, שהטלת עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, יפגע ברצף התעסוקתי ויגדע את תהליך הטיפול, שהתחיל בנובמבר 2016 וממשיך גם כיום. המלצת השירות משלבת את המשך הטיפול יחד עם ענישה קונקרטיה בדמות צו של"צ של 200 שעות. כפי שנאמר בע"פ 779/15 פלוני נ' מ.י. (2015) - " במקרה זה, השיקום אינו רק משאלת לב או תקווה. הוא הפך נגד עינינו למציאות שלא ניתן להפנות לה עורף. המובהקות שלו היא שמהווה אותן "נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן", המצדיקות סטייה מן המתחם בשל שיקולי שיקום אף כאשר העבירות הן בעלות חומרה יתרה".

6. לנוכח צבר הנסיבות והמלצתו המבוססת של שירות המבחן, מוצדק לחרוג ממתחם העונש ההולם, ולהטיל על הנאשם עונש שעמו הן שיקום והן גמול הולם (ואף הרתעה). אמנע אפוא מגזירתו של עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, והענישה הקונקרטיה והמרתיעה תהא בעיקרה במסגרת צו של"צ, לצד קנס. לתוספת הרתעה, יוטלו על הנאשם מאסר מותנה מכביד והתחייבות.

7. אלמנט קונקרטי נוסף בעונש יהא העיצום הכספי: ראויה הנפגעת לפיצוי נאות בגין תוצאותיו של מעשי הנאשם - הן חבלות פיזיות, הן מצוקה רגשית-נפשית, והן הפגיעה בכבוד האדם של הנפגעת.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר מותנה בן שמונה חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, למעט איומים;

ב. קנס בסך 1,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו;

ג. פיצוי בסך 2,000 ₪ לזכות הנפגעת. סכום הפיצוי והקנס ישולמו בשלושה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.10.17. מחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד את מלוא הסכום לפירעון מדי;

ד. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, לרבות איומים. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש;

ה. 200 שעות של"צ, שיבוצעו לפי תכנית שירות המבחן במרכז הקהילתי הערבי-יהודי ביפו. הנאשם מוזהר, כי אי-ציות להוראות הממונים במקום השל"צ או שירות המבחן, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

ו. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום, ומזהיר אותו כי הימנעות משיתוף פעולה עם השירות, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

עמוד 3

- א. עותקי גזר הדין יועברו לשירות המבחן וכן לידיעת הממונה על עבודות השירות;
- ב. מוצגים, ככל שקיימים, יועברו להכרעת קצין משטרה;
- ג. התביעה תעביר למזכירות בהקדם האפשרי טופס פרטי המתלוננת;
- ד. אם ירצה בכך הנאשם, ניתן להעביר פיקדון שהופקד בתיק מ"י 15-02-31555 לזכות הפיצוי, ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת. באחריות ההגנה לוודא כי הקיזוז אפשרי;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ז אלול תשע"ז, 18 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.